

Позволь мені, мати

(для мішаного хору)

М.Леонтович

Allegretto
mf

1. По_ зволь ме_ ні, ма_ ти, кри_ ни_ цю ко_

- па_ ти, чи при_ йдуть дів_ ча_ та во_ ди на_ би_

на_ би_

1-5

- ра_ ти, чи при_ йдуть дів_ ча_ та во_ ди на_ би_ ра_ ти. 2. У_

- ра_ ти,

2. Усі дівки прийшли води набирати,
Лиш мої милої не пускає мати. (2)
3. Позволь мені, мати, горілку тримати,
Чи прийдуть дівчата пити та гуляти. (2)
4. Усі дівки прийшли пити та гуляти,
Лиш мої милої не пускає мати. (2)
5. Позволь мені, мати, за жарти вмирати,
Чи прийдуть дівчата на смерть наряжати. (2)
6. Усі дівки прийшли на смерть наряжати,
Лиш мої милої не пускає мати. (2)

6

ма ти. 7. «Ой ма_ мо, ма_ ту_ сю, я_ ка ти не вір_ на, а

в мо_ го ми_ ло_ го про_ від на по_ дві_ р'ї, а в мо_ го ми_ Ой! _на, в мо_ го ми_

7-9 10

_ ло_ го про_ від на по_ дві_ р'ї». 8. «І_ ва_ ли!» 1. А

8. «Іди, іди, доню, іди, не барися,
На нашім порозі ти богу молися». (2)
9. А мила побігла та й заголосила,
За свого милого та й богу просила: (2)
10. «Оці білі ручки мене обіймали,
Оції устоськи мене цілували!» (2)

ми_ лий схо_ пив_ ся та й пе_ ре_ хрес_ тив_ ся:

«Сла_ ва то_ бі, гос_ по_ ди, що я о_ чу_ тив_ ся,

сла_ ва то_ бі, гос_ по_ ди, що я о_ чу_ тив_ ся». 12. А ста_ ла.

12. А вже ж тая слава по всім городочку,
 Що жива із мертвим ходить по садочку. (2)
13. А вже ж тая слава по всім світі стала,
 Що жива із мертвим на рушничок стала. (2)